

ÖPPNA HORISONTER

BO DAVIDSSON

Artists statement – Mörkret brister

Att skapa är både en frihet och en passion, jag får nya perspektiv och lär mig att se. Bilder berör, ger associationer och nya tankar, kommunicerar det som inte kan uttryckas med ord. Mitt liv och min själ finns i mina bilder.

Varangerhalvöns säregna landskap har betytt mycket för min bildvärld. Kusten är väderpinad, flikig och sönderbruten, landskapet är mestadels kargt och avskalat. Men ändå fantastiskt vackert och enastående, något av det vackraste jag sett. När jag ser den sönderbrutna klippkusten upplever jag en igenkänning som jag inte riktigt förstår. Ibland undrar jag om det är så min själ ser ut.

Som människor behöver vi tolka våra livsupplevelser för att förstå dem och sätta dem i ett sammanhang. Jag vill skapa bilder som speglar hela livet, djupt mänskliga bilder. Du och jag tolkar och sätter ord på det vi ser och när ett ord uttalas brister tystnaden. Vad händer när solen går upp, när något blir synligt? Mörkret brister.

Ljuset är grunden för ett fotografi, ljuset gör världen synlig. En bild har förmåga att kasta ljus över det som inte kan uttryckas med ord. För mig är fotografering ett sätt undersöka och utforska. Det är att ställa frågor och söka svar, att utmana tidsandan och invanda tankemönster.

Ett fotografi är ett dokument skrivet med ljus, ett dokument som reflekterar något av den synliga och den osynliga världen. Mina bilder är en visuell poesi med många tolkningsmöjligheter. Jag tänker på en bild som en förmedlare, en kontaktyta eller en mötesplats där något kan ske. Ett möte, ett samtal utan ord ... något man sen bär med sig.

Jag vill pendla djupet i det jag gör, hela tiden gräva vidare. Bilderna utforskar vad det är att vara människa ... livets villkor, ändlighet och sårbarhet, hela livet ryms i mina bilder. Ibland tänker jag att mitt skapande är ett försök att pussla ihop mina egna krackelerande minnesbilder. Jag utforskar mitt liv och min historia, min längtan och mina sår.

Vissa miljöer berör mig mer än andra. Berg och klippor ute vid kusten; en oändlig variation av mönster, former och sprickor. Himmel och hav med ljus, färg och form i ständig förändring. En öppen horisont, känslan av oändlighet. Att bli berörd är stort, det är att vara levande!

Jag möter mig själv i den kreativa processen. Mina bilder lär mig att se, sådant jag tidigare inte sett eller vågat se. Ljus och skuggor finns i alla bilder, de lär mig att inte vika undan med blicken.

Som människor rör vi oss i spänningsfältet mellan synligt och osynligt. Vi bor på jorden men lever under himlen, vi har att förhålla oss till att vi är både kropp och själ. Min vision är att skapa bilder som man kan uppleva med hela sin kropp. Minnen och drömmar lagras både i kroppen och i själen, ofta diffusa och svåråtkomliga. De går inte att locka fram med ord, men när vi blir berörda är det som om de får färg och form igen. I det inre öppnar sig nya landskap, vackra och sårbara.

Ett fotografi är ett tecken på närvaro, en plats där synligt och osynligt möts, en skärningspunkt där något nytt kan uppstå. Mina bilder utmanar vaneseende och antaganden, det vi tror att vi vet. En bild kan förflytta betraktaren till en värld där hon inte vet allt, där allt inte är förutsägbart ... en öppen rymd där alla känslor och frågor får plats. En mötesplats någonstans mellan himmel och jord, kanske som en parkbänk för själen.

Kungälv maj 2014